

Gener, ideologi og holdningen til politiske modstandere

Miranda Wernay Dagsson (201807079)

Vejleder: Lasse Laustsen

Politisk ideologi

Anslag inkl. mellemrum: 59.033

Abstract

Affective polarization has been on the rise in the U.S. since 2000. It is a phenomenon that can lead to both hostility and discrimination. Danish studies show that negative feelings towards political outgroups is also a threat to Danish society. Research on the consequences of genetic attributions show that this is associated with higher tolerance of certain groups. Furthermore, it has been suggested that an understanding of political predispositions could further tolerance and understanding within the political arena. However, this claim has mainly been tested using cross-sectional designs in America. This study aims to examine how genetic attributions affect affective polarization in Denmark using an experimental design. I hypothesize that high levels of genetic attributions are associated with less affective polarization. Moreover, I hypothesize that this relationship will be stronger among citizens belonging to the political left. These hypotheses are tested via a survey experiment consisting of 297 respondents. I find that respondents, who are presented with a text about the relationship between genetics and ideology, are less hostile toward their political outgroups. This result is not initially statistically significant, but a robustness analysis shows that the expected relationship can be found by removing respondents who spend less than 25 second reading the treatment text. Contrary to my expectation, the relationship between genetic attributions and affective polarization is stronger among respondents belonging to the right-wing.

Indholdsfortegnelse

1	Indledning	5
2	Teori	6
2.1.1	Genetisk attribution og holdningen til politiske modstandere	6
2.1.2	Affektiv polarisering	8
2.1.3	Ideologiske forskelle	10
2.1.4	Genetisk attribution i befolkningen og tvillingestudier	11
3	Data og metode	12
3.1	Forskningsdesign	12
3.2	Datagrundlag	13
3.3	Spørgeskemaets opbygning og operationalisering af centrale variable	13
3.3.1	Treatment	14
3.3.2	Genetisk attribution	15
3.3.3	Affektiv polarisering	16
3.4	Generaliserbarhed	16
3.4.1	Balancetabel	17
4	Analyse	19
4.1	Manipulationstjek	19
4.2	Genetisk attributions påvirkning af affektiv polarisering	20
4.2.1	Hypotese 1	20
4.2.2	Hypotese 2: interaktionssammenhæng	21
4.3	Robusthedsanalyse	23
4.4	Sammenfatning	24
5	Diskussion	24
5.1	Lavintensiv intervention og en urealistisk situation	24
5.2	Lav generaliserbarhed og social desirability bias	25
5.3	Interaktionsleddet	26

6	Konklusion.....	27
7	Litteraturliste.....	29

1 Indledning

I de senere årtier er den politiske kløft mellem amerikanere blevet større. Kløften kommer blandt andet til udtryk gennem en øget affektiv polarisering, altså at Republikanere og Demokrater i højere grad ser fjendtligt på hinanden – også uden for den politiske sfære (Iyengar, 2019). Studier i Danmark har også påvist affektiv polarisering i en dansk kontekst. Det kommer blandt andet til udtryk gennem, at hver fjerde dansker ikke ønsker en politisk modstander som nabo (Hjorth, Sønderskov og Dinesen, 2019). Desuden er danskere mindre tilbøjelige til at tildele et legat til en person, hvis dennes partitilhørsforhold står i modsætning til deres eget (Hansen og Brink, 2019). Affektiv polarisering kan altså medføre fjendtlighed, diskrimination og social distance mellem politiske grupper. Og det er ikke kun et amerikansk fænomen, men også en udfordring for det danske samfund. Derfor er det interessant at undersøge, hvordan man kan mindske graden af affektiv polarisering og derved potentielt lette samarbejdet på tværs af det politiske spektrum.

Hibbing, Smith og Alford (2014) foreslår, at en forståelse for menneskers politiske prædispositioner muligvis kan øge forståelsen og tolerancen mellem mennesker, der er politisk uenige. De argumenterer for, at en forståelse for menneskers fundamentale forskelle kan føre til færre frustrationer vedrørende politiske emner (Hibbing, Smith og Alford, 2014: 29). Litteraturen peger også på, at der er en sammenhæng mellem borgeres opfattede sammenhæng mellem gener og ideologi - også kaldet genetisk attribution - og holdningen til blandt andet politiske modstandere. Suhay, Brandt og Proulx (2017) finder, at en øget tro på, at politiske holdninger har en politisk basis, fører til større intolerance samt social distance. Omvendt finder Schneider, Smith og Hibbing (2018), at genetisk attribution leder til større tolerance overfor sårbare grupper, men dog ikke overfor politiske modstandere. Denne eksisterende litteratur er dog bygget på tværsnitstudier med udgangspunkt i en amerikansk kontekst. Derfor er det interessant at undersøge sammenhængen mellem genetisk attribution og affektiv polarisering, når information om sammenhængen mellem gener og ideologi manipuleres eksperimentelt. Derudover er det interessant at undersøge sammenhængen i Danmark, der modsat USA har et flerpartisystem, hvor der blandt andet ofte samarbejdes på tværs af blokkene i Folketinget.

Tvillingestudier, såsom Alford, Funk og Hibbing (2005), har mulighed for at påvirke den generelle grad af genetisk attribution i samfundet. De er med til at understøtte, at medfødte prædispositioner er med til at præge vores politiske holdninger. Det illustreres ved, at enæggede tvillinger med 100 pct. samme gener i gennemsnit svarer mere ens på politiske spørgsmål end tveæggede tvillinger, der i gennemsnit kun deler halvt så mange gener. Jeg vil undersøge, om formidlingen af sådanne resultater

kan ændre borgeres opfattede sammenhæng mellem gener og ideologi, og hvorvidt dette kan ændre holdningen til politiske modstandere. Min opgave tager udgangspunkt i Hibbing, Smith og Alford (2014) og påstanden om, at en forståelse for menneskers politiske prædispositioner kan øge tolerancen og forståelsen mellem politiske modstandere. Derfor har jeg opstillet den følgende problemstilling:

- *Hvordan påvirker borgeres opfattede sammenhæng mellem gener og ideologi graden af affektiv polarisering? Og varierer dette på tværs af politisk ideologi?*

Indledningsvis gennemgår jeg teoretiske argumenter og forskningsresultater om sammenhængen mellem genetisk attribution og holdningen til politiske modstandere samt affektiv polarisering. Til sammen udgør dette opgavens teoretiske ramme, og på baggrund af denne udleder jeg to hypoteser. Dernæst præsenterer jeg opgavens eksperimentelle forskningsdesign, der har til formål at teste hypoteserne. Herunder vil jeg også gennemgå undersøgelsens datagrundlag, mit spørgeskemas opbygning samt operationaliseringen af de centrale variable. I analysen tester jeg mine to hypoteser og undersøger, om øget genetisk attribution mindsker graden af affektiv polarisering, samt om denne sammenhæng varierer på tværs af politisk ideologi. Dernæst vil jeg diskutere opgavens resultater efterfulgt af en konklusion.

2 Teori

I dette afsnit vil jeg gennemgå teorien, der danner ramme om opgaven. Jeg vil præsentere tidligere forskningsresultater vedrørende genetisk attribution og holdningen til politiske modstandere. Herunder vil jeg redegøre for argumenter for og imod, at øget genetisk attribution kan mindske graden af affektiv polarisering. Derudover vil jeg redegøre for begreberne genetisk attribution og affektiv polarisering, og jeg vil koble resultater om befolkningens grad af genetisk attribution til tvillingestudier. Jeg udleder løbende opgavens hypoteser.

2.1.1 Genetisk attribution og holdningen til politiske modstandere

Der eksisterer både teoretiske argumenter for og imod, at en høj grad af genetisk attribution påvirker holdningen til politiske modstandere positivt. Genetisk attribution defineres som graden, hvormed individer tilskriver variation i politisk ideologi til genetiske faktorer (Schneider, Smith og Hibbing, 2018). Andre ikke-genetiske faktorer, der kan ligge bag ideologi, er personlige valg og miljømæssige faktorer (Ibid.).

En forståelse for prædispositioner kan på den ene side skabe større tolerance overfor politiske modstandere. Individuer, der i høj grad tilskriver et træk til genetiske faktorer, vil i højere grad se dette træk som prædetermineret. Derved vil trækket også opfattes som vanskeligt at forandre. Derfor kan man argumentere for, at man ikke kan give folk skylden eller bebrejde dem, hvis de er uenige med en. Dette skyldes, at faktorer de ikke selv er herre over, kan være medvirkende til at skabe politiske uenigheder (Suhay, Brandt og Proulx, 2017: 173-174). Sådan lyder et argument for, at genetisk attribution medfører øget tolerance.

Hibbing, Smith og Alford (2014) argumenterer ydermere for, at politiske diskussioner kan blive mere konstruktive gennem en anerkendelse af, at politiske uenigheder til dels skyldes medfødte faktorer. De argumenterer for, at man vil kunne forbedre samfundet gennem en erkendelse af, at politiske forskelle er dybtliggende og svære at ændre. Gennem en sådan erkendelse vil man i højere grad kunne indrette samfundet omkring det faktum, at nogle uenigheder er uundgåelige (Hibbing, Smith og Alford, 2014: 28-29). Alford, Funk og Hibbing (2005) bakker op om denne påstand. De foreslår, at en erkendelse af, at gener i høj grad påvirker politiske holdninger, vil kunne lede til færre frustrationer og mere konstruktiv debat mellem 'absolutister' og 'kontekstualister' i den politiske arena (Alford, Funk og Hibbing, 2005: 164-166). De foreslår, at genetiske faktorer leder til, at befolkningen i dag er inddelt i disse to overordnede politiske grupper. En accept af at politiske forskelle til dels er genetisk drevne vil kunne medføre, at grupperne i højere grad kan sætte sig i hinandens sted. Desuden vil man i mindre grad tilskrive politiske uenigheder til stædighed, men i stedet for acceptere, at de skyldes dybtliggende genetiske forskelle (Ibid.).

Schneider, Smith og Hibbing (2018) understøtter den overordnede påstand om, at genetisk attribution kan medføre mere tolerance i samfundet. De undersøger graden, hvormed folk tilskriver træk som højde, personlighedstræk og politisk ideologi til hhv. gener, miljø og personligt valg. De finder en højere grad af tolerance over for såkaldt sårbare individer blandt folk, der i højere grad tilskriver politisk ideologi til genetiske faktorer. De såkaldt sårbare individer indebærer i deres undersøgelse grupperne homoseksuelle, stofmisbrugere, overvægtige og folk med mentale handicap. Dog finder de ikke, at øget genetisk attribution leder til større tolerance over for folk med en modsat politisk overbevisning (Schneider, Smith og Hibbing, 2018).

Der er også teoretiske argumenter og empirisk belæg imod, at en høj grad af genetisk attribution medfører større tolerance. Et teoretisk argument lyder, at en høj grad af genetisk attribution kan medføre øgede opfattede forskelle mellem individer og deres politiske modstandere. Dette kan medføre,

at politiske modstandere i højere grad opfattes som en udgruppe, der forbindes med negative stereotyper, og at skellet mellem disse og individets egen gruppe derfor tydeliggøres (Suhay, Brandt og Proulx, 2017: 173-174). Suhay, Brandt og Proulx (2017) finder støtte til dette teoretiske argument. Deres undersøgelse viser en sammenhæng mellem en høj grad af tro på biopolitics, dvs. troen på at politiske holdninger skyldes biologi, og større intolerance samt social distance til folk med en anden ideologi end en selv (Ibid.). Hjorth, Sønderskov og Dinesen (2019) argumenterer for, at netop social distance kan ses som en af mange mulige manifestationer af affektiv polarisering. Således giver resultaterne i Suhay, Brandt og Proulx (2017) anledning til at tro, at genetisk attribution kan styrke identifikationen med indgruppen og samtidig medføre øget fjendtlighed overfor udgruppen. Da denne opgave har fokus på affektiv polarisering, er udgruppen i dette tilfælde politiske modstandere. Argumentet lyder altså, at øgede opfattede forskelle mellem politiske grupper grundet genetisk attribution kan øge den affektive polarisering.

Det er forskelligt, hvordan Schneider, Smith og Hibbing (2018) og Suhay, Brandt og Proulx (2017) måler den opfattede sammenhæng mellem gener og ideologi. Fælles for disse er dog, at der er tale om tværsektorsstudier foretaget i USA. Derudover finder begge, at en øget grad af genetisk attribution medfører mindre tolerance overfor gruppen politiske modstandere. Danmark har et flerpartisystem, en mere homogen befolkning end USA og en politisk kultur med mange forlig over midten. Derfor forventer jeg, at graden af intolerance og affektiv polarisering mellem politiske modstandere er mindre her. Derfor er det interessant at undersøge, om der er forskelle på, hvordan genetisk attribution påvirker holdningen til politiske modstandere på tværs af de to samfund. Derudover er det interessant at undersøge dette ved hjælp af et eksperimentelt design, der giver mulighed for at manipulere graden af genetisk attribution. Det kan samlet belyse, om formidling af forskningsresultater vedrørende sammenhængen mellem gener og ideologi kan bidrage til mindre fjendtlighed mellem politiske grupper i Danmark.

2.1.2 Affektiv polarisering

Jeg vil undersøge, hvordan genetisk attribution påvirker holdningen til politiske modstandere ved at fokusere på affektiv polarisering. Dette forstås som *det fænomen, at individer udviser negative følelser over for politiske modstandere* (Hjorth, Sønderskov og Dinesen, 2019: 31). Således omhandler affektiv polarisering ikke nødvendigvis en stigende uenighed om politiske spørgsmål, men derimod fjendtlighed mellem politiske grupper – også udenfor den politiske sfære.

Iyengar (2019) beskriver, at det medfører en instinktiv sondring mellem eget parti og modstanderpartiet som hhv. ind- og udgruppe, når amerikanere identificerer sig med et politisk parti. Denne distinktion medfører, at borgere evaluerer deres egen politiske gruppe mere positivt end udgruppen, altså deres politiske modstandere. I amerikanske valgstudier måles affektiv polarisering ved, at respondenterne vurderer både Demokrater og Republikanere vha. et såkaldt følelsetermometer (Pew Research Center, 2016). Affektiv polarisering dækker over forskellen på den følelsesmæssige vurdering af indgruppen overfor udgruppen. Siden 2000 er andelen af amerikanere, der udtrykker negative følelser overfor deres politiske modstandere, steget (Iyengar, 2019: 100). Således er fjendtlighed mellem politiske grupper i USA altså en voksende udfordring.

Affektiv polarisering undersøges også på andre måder. Fænomenet kan f.eks. også komme til udtryk gennem social distance, der defineres som *villighed[en] til at have social kontakt med en anden person* (Hjorth, 2019: 32). Social distance kan f.eks. komme til udtryk ved, at borgere primært gifter sig med personer med samme partitilhørsforhold (Iyengar, 2019: 104) eller undgår at interagere med politiske modstandere i andre kontekster (Suhay, Brandt og Proulx, 2017). Politisk identifikation kan altså præge, hvem individer har lyst til at indgå i nære relationer med. Hjorth, Sønderskov og Dinesen (2019) finder som førnævnt, at hver 4. dansker ikke vil bryde sig om at have en person af modsat politisk overbevisning som nabo. Ydermere er gruppen af folk, der er modvillige overfor at have en politisk modstander som nabo, større end gruppen af folk, der ikke ønsker en indvanderer som nabo. Dette er på trods af at indvandrere er en salient udgruppe i dansk politik (Hjorth, Sønderskov og Dinesen, 2019). Dette tyder altså på, at affektiv polarisering også er en udfordring i det danske samfund, og at det kan føre til social distance mellem politiske grupper. Hansen og Brink (2019) finder yderligere støtte til, at affektiv polarisering forekommer i det danske samfund. De undersøger diskrimination mod politiske grupper i ikke-politiske sammenhænge og finder, at borgere er mindre tilbøjelige til at tildele et legat til en person, de er politisk uenige med. Overordnet illustrerer dette, at fænomenet affektiv polarisering også forekommer i en dansk kontekst.

Jeg forventer med udgangspunkt i Hibbing, Smith og Alford (2014), at en øget grad af genetisk attribution vil medføre mindre affektiv polarisering. Derfor lyder min første hypotese således:

H1: *Når den opfattede sammenhæng mellem gener og ideologi øges, mindskes graden af affektiv polarisering*

2.1.3 Ideologiske forskelle

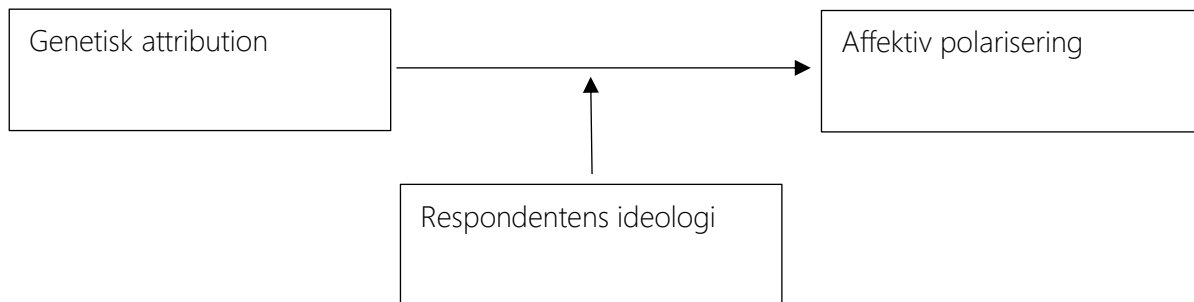
Der er teoretiske argumenter for og imod at graden af genetisk attribution forventes at være størst blandt venstreorienterede individer (Schneider, Smith og Hibbing, 2018: 1023). På den ene side vil venstreorienterede ofte i højere grad være fortalere for homoseksuelles rettigheder og argumentere for dette ud et såkaldt 'born that way'-perspektiv (Ibid.). Venstreorienterede vil således fremhæve argumentet om, at seksualitet har en dyb biologisk basis, i debatten om homoseksuelles rettigheder (Haider-Markel og Joslyn, 2008). Dette taler for, at venstreorienterede har en højere grad af genetisk attribution på et politisk salient træk som homoseksualitet. På den anden side kan en høj grad af genetisk attribution retfærdiggøre hierarkier. Hvis forskelle og uligheder mellem individer er naturlige, bliver det lettere at argumentere for, at man ikke bør forsøge at ændre disse. Dette taler for, at graden af genetisk attribution bør være højest blandt højreorienterede individer, da disse i højere grad end venstreorienterede accepterer ulighed (Schneider, Smith og Hibbing, 2018: 1023; Jost, Nosek og Gosling, 2008).

Jeg vil undersøge, om sammenhængen mellem genetisk attribution og holdningen til politiske modstandere er forskellig på tværs af højre- og venstreorienterede individer. Schneider, Smith og Hibbing (2018) finder, at liberale i højere grad end konservative tilskriver variation i politisk overbevisning til genetiske faktorer. Ved at overføre dette resultat til en dansk kontekst forventer jeg derfor, at venstreorienterede danskere også vil have en højere grad af genetisk attribution end højreorienterede danskere. Jeg forventer ydermere, at venstreorienterede borgere i højere grad er tilbøjelige til at tro på og lade sig påvirke af information, der omhandler sammenhængen mellem gener og ideologi. Derfor er min hypotese, at sammenhængen mellem genetisk attribution og affektiv polarisering vil være stærkere blandt individer i denne gruppe:

H2: *En øget grad af genetisk attribution påvirker i større grad holdningen til politiske modstandere blandt venstreorienterede borgere*

Denne figur viser opgavens forventede kausalmodel:

Figur 1: Kausalmodel

Min forventning er altså, at man vil se de samme tendenser på tværs af den danske og amerikanske højre- og venstrefløj. Sondringen mellem højre- og venstrefløj stammer fra 1700-tallets Frankrig (Jost, Nosek og Gosling, 2008). Ifølge Jost, Nosek og Gosling (2008) er der to dimensioner, der ligger bag forskellene mellem de to fløje: a) at være fortalere eller modstander af social forandring og b) at acceptere eller ikke at acceptere ulighed. Jeg vurderer, at disse dimensioner gør sig gældende både i den danske og den amerikanske kontekst. Derfor mener jeg også, at resultaterne i Schneider, Smith og Hibbing (2018) kan forventes at gøre sig gældende i en dansk kontekst. Således er det meningsfuldt at sammenligne den danske og amerikanske venstre- og højrefløj med hensyn til graden af genetisk attribution.

2.1.4 Genetisk attribution i befolkningen og tvillingestudier

Det er interessant at se på befolkningens gennemsnitlige grad af genetisk attribution og sammenligne dette med, i hvor høj grad gener ifølge forskningen påvirker politisk ideologi. Dette kan illustrere forskellen på den overordnede grad af genetisk attribution i samfundet og forskningsresultater omhandlende, hvor meget gener påvirker ideologi. Denne forskel viser også, hvor meget potentiale befolkningen har for at påvirkes af disse forskningsresultater.

Schneider, Smith og Hibbing (2018) finder, at graden af genetisk attribution i befolkningen er lav, sammenlignet med i hvor høj grad politisk ideologi tilskrives andre faktorer. Deres studie viser, at amerikanere i gennemsnit tilskriver knap 9 pct. af variationen i politisk ideologi til genetiske faktorer, mens en større del af variationen tilskrives til både miljømæssige faktorer og personligt valg. Dette står i kontrast til tvillingestudier, såsom Alford, Funk og Hibbing (2005), som viser at op imod 43

pct. af variationen i værdipolitisk orientering kan forklares genetisk (Alford, Funk og Hibbing, 2005: 160). Andre studier, hvis resultater også senere fremgår af stimuliteksten i mit spørgeskema, finder at op imod 30-60 pct. af variationen i ideologi skyldes genetiske faktorer (Hatemi et al., 2014). Dette tyder altså på, at der er en diskrepans mellem befolkningens overbevisninger om genernes betydning, og hvad tvillingeforskningen viser. På den ene side kan dette betyde, at information vedrørende sammenhængen mellem gener og ideologi har mulighed for at øge den genetiske attribution blandt befolkningen væsentligt. Omvendt er der også en stor mulighed for, at denne information vil have en lille effekt, da resultaterne fra tvillingestudierne står i kontrast til mange menneskers grundlæggende verdensopfattelse.

3 Data og metode

Jeg vil nu redegøre for mit eksperimentelle forskningsdesign og de overvejelser, der ligger bag valget af dette. Derudover gennemgår jeg overvejelser med hensyn til undersøgelsens datagrundlag og præsenterer mit spørgeskemas opbygning samt operationaliseringen af de centrale variable. Afslutningsvis behandler jeg opgavens generaliserbarhed.

3.1 Forskningsdesign

De udledte hypoteser undersøges med et spørgeskemaeksperiment, hvor respondenterne tilfældigt inddeles i en stimuli- og en kontrolgruppe. Dette design giver mig fuld kontrol over både den uafhængige og afhængige variabel (Andersen, Hansen og Klemmensen, 2012: 104), hhv. genetisk attribution og affektiv polarisering. Jeg har f.eks. kontrol over, at respondenterne først påvirkes af stimuli, hvorefter jeg måler graden af affektiv polarisering. Dermed giver designet mulighed for, at jeg kan udtale mig om kausalretningen i min undersøgelse, hvilket bidrager til en høj grad af intern validitet (Ibid.). Dette er særligt væsentligt, da hypoteserne undersøger om genetisk attribution påvirker affektiv polarisering, og disse derved har et kausalt sigte.

En yderligere fordel ved valget af det eksperimentelle design er muligheden for randomisering. Såfremt denne er succesfuld, er jeg i stand til at udligne forskelle på stimuli- og kontrolgruppen. Derved skabes der to grupper, der er gennemsnitligt ens på baggrundsvariable såsom køn, alder og uddannelsesniveau. Dermed er der skabt to grupper med ens potentielle outcomes, og såfremt grupperne varierer på den afhængige variabel, kan dette derfor kun skyldes, at stimuligruppen modsat kontrolgruppen modtager treatment (Angrist og Pischke, 2014). Mit spørgeskema er foretaget i Qualtrics, der

giver mulighed for at randomisere, hvorvidt en respondent præsenteres for kontrol- eller stimulibetingelsen¹.

En ulempe ved mit forskningsdesign er, at det er begrænset, hvor meget jeg er i stand til at påvirke respondenterne i min undersøgelse. Det skyldes, at surveyeksperimenter udgør en lavintensiv intervention (Blom-Hansen og Serritzlew, 2014: 17). Med mit eksperiment kan jeg udelukkende påvirke respondenterne gennem tekst og over kort tid. Treatmentgruppen i mit eksperiment udsættes for en tekst på 126 ord, hvilket kan læses hurtigt. Derudover beder jeg ikke respondenterne reflektere over informationen. Det kan lede til, at respondenterne i treatmentgruppen kun påvirkes i lav grad. Jeg har forsøgt at imødekomme denne udfordring ved at bruge en treatmenttekst, der beskriver en stor sammenhæng mellem gener og ideologi. Teksten er derudover udgivet i et troværdigt medie, Videnskab.dk (se f.eks. Uddannelses- og forskningsministeriet, 2020), og den beskriver på letforståelig vis metoden i tvillingestudier. På den måde forsøger jeg at maksimere sandsynligheden for, at den genetiske attribution er størst blandt respondenterne i stimuligruppen.

3.2 Datagrundlag

Respondenterne i mit spørgeskema blev rekrutteret via Facebook, Twitter og LinkedIn. Dataindsamlingen fandt sted fra den 29. april til den 13. maj². Spørgeskemaet blev delt via min egen profil på de tre medier, af folk i mit netværk, og jeg distribuerede desuden linket i Facebook-grupper, såsom ”Facebook Randers”. I alt påbegyndte 372 personer spørgeskemaet, hvoraf 297 gennemførte minimum 95 pct. af spørgeskemaet. Jeg har valgt kun at inkludere respondenter, der maksimalt manglede at besvare 5 pct. af spørgsmålene, da disse nåede til besvarelsen af spørgsmål vedrørende min afhængige variabel, affektiv polarisering. Det er en ulempe, at stikprøven udgøres af få respondenter, når jeg ekskluderer dem, der kun har besvaret en lille andel af spørgsmålene. Det skyldes særligt, at der bliver stor usikkerhed forbundet med interaktionsanalysen, og den lille stikprøve skader desuden undersøgelsens repræsentativitet.

3.3 Spørgeskemaets opbygning og operationalisering af centrale variable

Respondenterne i mit spørgeskema blev indledningsvis bedt om at besvare en række spørgsmål vedrørende deres køn, alder, partitilhørsforhold, ideologiske selvplacering samt uddannelsesniveau. Størstedelen af disse kontrolvariable blev operationaliseret med udgangspunkt i formuleringer fra Valgundersøgelsen 2015 (Hansen og Stubager, 2016). Dernæst blev respondenterne i stimuligruppen bedt

¹ En kopi af spørgeskemaet kan ses via følgende link: https://aarhus.eu.qualtrics.com/jfe/form/SV_8H5x9bEhK5SSuXQ

² Stata-filen og do-filen kan sendes ved forespørgsel om dette

om at læse en tekst vedrørende sammenhængen mellem gener og ideologi, mens kontrolgruppen gik direkte videre til næste spørgsmål. Efterfølgende målte jeg alle respondenters grad af genetisk attribution samt graden af affektiv polarisering i både stimuli- og kontrolgruppen. Jeg vil i de følgende afsnit redegøre for operationaliseringen af disse forskellige variable.

3.3.1 Treatment

Stimuligruppen blev præsenteret for et uddrag af artiklen *Gener har stor indflydelse på, hvor du sætter dit kryds* fra Videnskab.dk (Hoffmann, 2013). Artiklen blev udgivet d. 5. november 2013, og den beskriver resultater fra tvillingestudier om sammenhængen mellem genetik og politisk orientering. Jeg har valgt denne treatment, da den forventes at kunne påvirke den opfattede sammenhæng mellem gener og ideologi i stimuligruppen og derved øge gruppens grad af genetisk attribution. Denne forventning skyldes bl.a., at tvillingestudiernes forskningsdesign gennemgås på en let forståelig måde i artiklen. Treatmentteksten lød således:

"...[F]orskning fra blandt andet Syddansk Universitet [viser], at vores gener gemmer på forklaringen på op mod 60 procent af vores politiske handlinger: Hvem vi stemmer på, hvor engagerede vi er i politik og hvilken ideologi vi sympatiserer med.

Resultatet udspringer fra et gigantisk studie af 12.000 tvillingepar og er accepteret til udgivelse i tidsskriftet Behavior Genetics.

[...]

Studiet viser grundlæggende, at enæggede tvillinger – der har 100 procent identiske gener – svarer langt mere ens på spørgsmål om for eksempel omfordeling, politisk deltagelse, frihed og lighed, end tveæggede tvillinger – med færre ens gener – gør.

Da tvillingepar generelt vokser op i samme miljø, må forskellen på de to grupper kunne tilskrives arvelighed, ræsonnerer forskerne. Formodningen bliver kun styrket af, at forskerne fandt stort set sammenfaldende tendenser i forskellige befolkningsgrupper."

Kontrolgruppen læste ikke nogen tekst, men gik i stedet for videre til næste spørgsmål. Overordnet simulerede dette en situation, hvor en gruppe blev præsenteret for videnskabelig forskning om genetik og ideologi, mens en anden gruppe ikke har modtaget lignende information. På baggrund af inddelingen i stimuli- og kontrolgruppe dannede jeg en dikotom variabel. Her angav 0, at respondenterne var en del af kontrolgruppen, mens 1 angav, at vedkommende var i stimuligruppen.

Jeg tilføjede desuden en timer, der målte hvor lang tid respondenterne i treatmentgruppen brugte på at læse teksten. Dette var med henblik på at kunne udføre en robusthedsanalyse, der frasorterede de

respondenter, der brugte kortest tid på at læse treatmentteksten. Der er dog ulemper forbundet med dette, da jeg ikke kunne lave en lignende timer for kontrolgruppen, da de ikke læste en lignende tekst. Derfor havde jeg ikke mulighed for at på lignende vis at kunne frasortere respondenter fra denne gruppe. Det er sandsynligvis ikke er tilfældigt, hvilke respondenter der brugte kortest tid på at læse teksten eller gik direkte videre til næste spørgsmål. Det er eksempelvis sandsynligt, at der blandt disse er en overrepræsentation af individer med en lav grad af politisk interesse. Derfor ender jeg sandsynligvis med to grupper, der i lavere grad minder om hinanden og således har forskellige potentielle outcomes (Angrist og Pischke, 2014) efter frasorteringen af respondenter i treatmentgruppen. Jeg målte dog ikke graden af politisk interesse i mit spørgeskema, hvorfor jeg ikke er i stand til at se om grupperne balancerer på dette træk efter frasorteringen. Overordnet betyder ulemperne ved robusthedstesten, at jeg er forsigtig med at konkludere noget på baggrund af denne.

I analysen frasorterer jeg de respondenter, der brugte under 25 sekunder på at læse treatmentteksten. Grænsen på 25 sekunder er valgt på baggrund af, at en almindelig dansker læser mellem 150-300 ord i minuttet (Herlufsen, 2011), dvs. mellem 75-150 ord på et halvt minut. Derfor vurderer jeg, at man som minimum skal bruge 25 sekunder på at læse treatmentteksten på 126 ord for at få alle detaljer med og faktisk lade sig påvirke af indholdet. Nogle af respondenterne brugte ned til få sekunder på at læse treatmentteksten. Jeg vurderer, at det er meget usandsynligt, at man kan læse, forstå og lade sig påvirke af indholdet på den tid. Jeg fandt, at 30 af respondenterne brugte under 25 sekunder på at læse teksten. Jeg dannede en ny treatmentvariabel, hvor jeg omkodede disse til missing, hvilket efterlod treatmentgruppen på 121 respondenter. Jeg brugte denne variabel i min robusthedsanalyse.

3.3.2 Genetisk attribution

Den opfattede sammenhæng mellem gener og ideologi blev dernæst målt i begge grupper. Jeg gjorde dette med henblik på at foretage et manipulationstjek. Dette var med henblik på at sikre, at treatment havde den tilsigtede effekt, altså at påvirke graden af genetisk attribution i stimuligruppen. Graden af genetisk attribution blev operationaliseret med udgangspunkt i Schneider, Smith og Hibbing (2018) og disses formuleringer. Jeg bad respondenterne om at angive, hvor stor en andel af variationen i politisk ideologi, de mente skyldtes hhv. gener, miljø og personligt valg. Respondenterne fik at vide, at de tre andele tilsammen skulle give 100 pct., og at der ikke var nogen forkerte svar. Fordelen ved denne operationalisering er, at jeg får et nøjagtigt indblik i præcist hvor mange procent af variationen i ideologi, respondenterne tilskriver til genetiske faktorer. Det besværliggør sammenligningen af de forskellige svar, at nogle af respondenternes angivne procentandele ikke gav præcist 100 pct. tilsammen. Dog omkodede jeg ikke disse svar. Det skyldes for det første, at disse svar i de fleste tilfælde

var tæt på og gav f.eks. 99 pct. tilsammen. Derfor vurderer jeg ikke, at dette udgør noget større problem, da jeg forsat får et omtrentligt indblik i respondenternes gennemsnitlige grad af genetisk attribution. Desuden forventer jeg ikke, at problemet vil variere på tværs af treatment- og kontrolgruppen.

3.3.3 Affektiv polarisering

Jeg målte graden af affektiv polarisering ved hjælp af et følelsetermometer. Her målte jeg respondenternes følelser overfor både venstre- og højreorienterede. Formuleringen af spørgsmålet tog udgangspunkt i ANES 2020 Social Media Study, og respondenterne blev bedt vurdere de to grupper, dvs. højre- og venstreorienterede, på en skala fra 0 til 100. Hvis respondenterne havde en varm følelse omkring gruppen og kunne lide dens medlemmer, blev de bedt svare mellem 50-100. Omvendt blev de bedt svare mellem 0-50, hvis de ikke brød sig om gruppen. Fordelen ved denne operationalisering er, at jeg er i stand til at sammenligne følelserne overfor indgruppen med følelserne over for udgruppen blandt både gruppen af højre- og venstreorienterede. På baggrund af svarene trak jeg vurderingen af udgruppen fra vurderingen af indgruppen. Jeg trak eksempelvis vurderingen af højreorienterede fra vurderingen af venstreorienterede blandt de respondenter, der placerede sig selv ideologisk til venstre for midten. På den måde dannede jeg to variable, affektiv polarisering blandt venstreorienterede og affektiv polarisering blandt højreorienterede. Ved at tage gennemsnittet af disse to variable dannede jeg derefter en samlet variabel, der dækkede over affektiv polarisering blandt alle respondenterne i min stikprøve (gns.=15,62, standardafvigelse = 21.046).

3.4 Generaliserbarhed

Undersøgelsens generaliserbarhed er begrænset. Dette skyldes især, at respondenterne primært er personer i mit netværk, der frivilligt har valgt at besvare mit spørgeskema. Derfor kan min undersøgelse siges at være baseret på et convenience sample, hvilket betyder at jeg ikke kan generalisere resultaterne til en bestemt målgruppe såsom den samlede danske befolkning (Metodeguiden, 2020). Dog finder Mullinix et al. (2015), at effekterne i convenience samples ofte kan sammenlignes med effekterne i undersøgelser, hvor man udtrækker en stikprøve fra den samlede population. Det giver anledning til at tro på, at effekterne i min undersøgelse med en del sandsynlighed også vil kunne findes blandt den brede danske befolkning. Man bør dog fortsat have for øje, at der er udfordringer forbundet med, at jeg benytter mig af et convenience sample. Der kan f.eks. være forskelle på min stikprøve og den samlede befolkning, som jeg ikke er i stand til at måle (Mullinix, 2015: 21-22).

Det er desuden en meget kunstig situation at blive bedt om at læse et uddrag af en artikel i et spørgeskema. Dette udfordrer undersøgelsens økologiske validitet (Andersen, Hansen og Klemmensen,

2012: 106). Omvendt vil mange menneskers viden om genetik og ideologi med stor sandsynlighed stamme fra populærvideenskabelige artikler i stil med min treatmenttekst, hvorfor mit eksperiment kan generaliseres til andre kontekster, hvor folk opnår viden om sammenhængen mellem gener og ideologi gennem populærvideenskabelig formidling af forskningsresultater.

3.4.1 Balancetabel

Jeg vil nu undersøge stikprøvens generaliserbarhed, og hvorvidt randomiseringen er lykkedes, ved hjælp af en balancetabel. Styrken ved at lave et randomiseret eksperiment er, at jeg kan skabe to grupper, der kun varierer på om de modtager treatment eller ej (Angrist og Pischke, 2014: 13). Dette kræver dog, at randomiseringen er succesfuld, og at de to grupper således balancerer på relevante 3. variable, hvilket kan undersøges med en balancetabel (ibid.). Dataindsamlingen er foretaget i Qualtrics, der automatisk kan inddele respondenter tilfældigt i treatment- og kontrolgruppe.

Nedenfor har jeg opstillet en balancetabel, der illustrerer hvordan respondenterne i hhv. treatment- og kontrolgruppen fordeler sig på variablene alder, køn, ideologi og uddannelsesniveau. Det fremgår af tabel 1, at respondenterne fordeler sig nogenlunde ligeligt i de to grupper. Desuden er der ingen statistisk signifikante forskelle på de to grupper, da alle p-værdier ligger over 0,05. Overordnet er randomiseringen derfor lykkedes, og jeg kan derfor antage at de to grupper har ens potentielle outcomes, hvilket betyder at jeg kan udtale mig om kausaleffekten af at modtage treatment (ibid.). Tabellen illustrerer ydermere, hvordan stikprøven gennemsnitligt fordeler sig på centrale variable. Jeg vil i følgende afsnit sammenligne disse resultater med gennemsnittet for den samlede danske befolkning.

Tabel 1: Balancetabel – sammenligning af treatment- og kontrolgruppe

	I alt	Treatment	Kontrol	P-værdi
Alder (år)	36,35 (0,95)	35,71 (1,32)	36,99 (1,38)	0,50
Køn (mand)	0,44 (0,03)	0,41 (0,04)	0,46 (0,05)	0,41
Ideologi	3,93 (0,14)	3,93 (0,2)	3,92 (0,2)	0,98
Uddannelse				0,74
Grundskole	2,7	2,65	2,76	
Gymnasial eller erhvervsfaglig	22,22	21,43	23,08	
Videregående	76,35	77,48	75,17	
N	297	151	146	

Note: Standardfejl i parentes. Uddannelse vises som procent. Signifikanstest udført ved Chi-i-anden-test. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$

Respondenterne i min undersøgelse er mellem 12 og 84 år gamle, og de varierer fra den gennemsnitlige befolkning i Danmark. Stikprøvens gennemsnitlige alder på omkring 36 år er 6 år lavere end gennemsnitsalderen i Danmark (Danmarks Statistik, 2021). Min undersøgelse udgøres af ca. 45 pct mænd, hvorimod denne andel er på 50,3 pct. i den samlede danske befolkning (Ibid.). Jeg vurderer ikke umiddelbart, at disse forskelle er problematiske, da jeg hverken forventer at alder eller køn påvirker graden af genetisk attribution eller tilbøjeligheden til at tro på forskning vedrørende sammenhængen mellem gener og ideologi. Respondenternes gennemsnitlige ideologiske selvplacering ligger på 3,93 på en skala fra 0-10, hvor 0 er ”meget venstreorienteret” og 10 er ”meget højreorienteret”. Gennemsnittet i befolkningen ligger omkring 5 (Stubager et al., 2016: 22), hvilket betyder at der er ca. et skalapoint forskel på min stikprøve og gennemsnittet på den danske befolknings ideologi. Jeg har således en overrepræsentation af venstreorienterede i min stikprøve. Dette er potentielt problematisk, da min hypotese 2 undersøger, hvordan ideologi påvirker sammenhængen mellem genetisk attribution og affektiv polarisering. Overrepræsentationen af venstreorienterede medfører en udfordring ift. at generalisere mine resultater til højreorienterede danskere.

Der er en stærk overrepræsentation af personer med en videregående uddannelse i min undersøgelse. I den samlede danske befolkning har 34,61 pct. en videregående uddannelse, mens det er hele 76,35 pct. blandt respondenterne i min stikprøve. Denne overrepræsentation kan være problematisk, da min undersøgelse handler om, hvordan individer interagerer med og påvirkes af forskningsresultater. Da

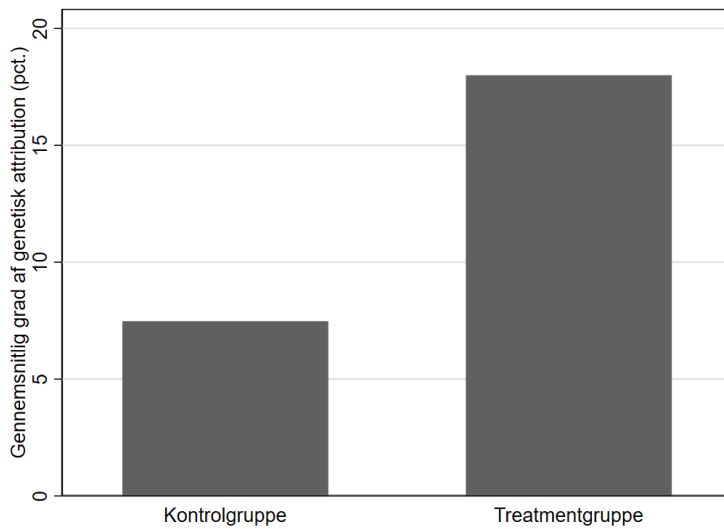
højtuddannede sandsynligvis er mere bekendte med videnskabelige metoder, er det muligt, at disse vil reagere anderledes på treatment end individer uden en videregående uddannelse. Dette udfordrer min evne til at generalisere resultaterne til den bredere befolkning.

4 Analyse

Jeg vil i de følgende afsnit teste hypotese 1 og 2 ved hjælp af OLS-regression. Indledningsvis foretager jeg en manipulationsanalyse med henblik på at undersøge, om min treatment påvirker den uafhængige variabel, dvs. graden af genetisk attribution. Til slut foretager jeg en robusthedsanalyse, hvor jeg frasorterer respondenter, der har brugt 25 sekunder eller derunder på at læse treatment.

4.1 Manipulationstjek

Manipulationsanalysen undersøger, om treatmentteksten har påvirket stimuligruppen og bevirket, at disse får en højere grad af genetisk attribution end kontrolgruppen. Dette er en forudsætning for, at det er meningsfuldt senere hen at foretage en regression med den dikotome treatment-variabel som forklaring på variation i respondenternes grad af affektiv polarisering. Gennem en t-test undersøger jeg, om der er en statistisk forskel på graden af genetisk attribution i treatment- og kontrolgruppen. Indledningsvis ser jeg, at den gennemsnitlige grad af genetisk attribution er 12,82 pct. blandt alle respondenterne til sammen. Dette betyder, at respondenterne i gennemsnit svarer, at genetiske faktorer forklarer omkring 13 pct. af variationen i politisk ideologi. Når jeg ser nærmere på grupperne, observerer jeg, at graden af genetisk attribution er 7,47 pct. i kontrolgruppen og 17,99 pct. i stimuligruppen. Denne forskel illustreres i figur 2 og t-testen viser, at forskellen er statistisk signifikant ($p < 0,000$, $t = -6.735$).

Figur 2: Graden af genetisk attribution i treatment og kontrolgruppen

Note: N= 295

Mit eksperiment har således været succesfuldt, da graden af genetisk attribution er størst blandt de respondenter, der har læst teksten om sammenhængen mellem gener og ideologi. Treatmentteksten har altså haft den tiltænkte effekt, da graden af genetisk attribution er signifikant højere i treatmentgruppen sammenlignet med kontrolgruppen.

Jeg observerer ydermere, at den gennemsnitlige grad af genetisk attribution i kontrolgruppen er lavere end i Schneider, Smith og Hibbing (2018). I deres undersøgelse finder de som førnævnt en gennemsnitlig genetisk attribution på 9 pct. Da deres undersøgelse ikke forsøger at manipulere graden af genetisk attribution, kan resultatet bedst kan sammenlignes med resultatet i min kontrolgruppe. Overordnet indikerer dette, at graden af genetisk attribution er lavere i Danmark end i USA.

4.2 Genetisk attributions påvirkning af affektiv polarisering

Jeg vil nu ved hjælp af OLS-regression teste, om graden af genetisk attribution påvirker graden af affektiv polarisering. Derudover tester jeg, hvorvidt denne sammenhæng afhænger af ideologisk selvplacering. Jeg har brugt robuste standardfejl i min analyse for at imødekomme potentiel heteroskedasticitet.

4.2.1 Hypotese 1

Min forventning i hypotese 1 er, at en øget opfattet sammenhæng mellem gener og ideologi vil medføre en lavere grad af affektiv polarisering. For at teste denne hypotese undersøger jeg, hvorvidt graden af affektiv polarisering varierer mellem treatment- og kontrolgruppen. Treatmentvariablen er som

førnævnt kodet, således at 1 indikerer, at respondenterne har læst treatmentteksten. Omvendt indikerer 0, at respondenterne har været i kontrolgruppen.

Tabel 2: Effekten af at læse treatment om sammenhængen mellem gener og ideologi

	Model I	Model II
Treatment	-4,652 (2,489)	-3,661 (5,526)
Ideologi		1,673 (0,852)
Treatment x ideologi		-0,683 (1,133)
Kontrol	NEJ	JA
Konstant	17,98 ***(1,833)	-2,65 (9,009)
N	284	268
R ²	0,012	0,069

Note: N = 284. Robuste standardfejl i parentes. *p<0,05, **p<0,01, ***p<0,001. Kontrol for køn, alder og uddannelsesniveau

Model I i tabel 2 viser effekten af treatment på graden af affektiv polarisering. Koefficienten på -4,7 viser, at graden af affektiv polarisering er mindre i treatmentgruppen end i kontrolgruppen. Respondenter, der læste teksten om sammenhængen mellem gener og ideologi, angiver således i gennemsnit en mindre forskel i deres vurdering af ind- og udgruppen. Denne forskel er på -4,7 skalapoint, hvilket betyder at respondenterne i kontrolgruppen i gennemsnit vurderer deres politiske ind- og udgruppe knap 5 skalapoint mere forskelligt end respondenterne i stimuligruppen. Det betyder, at fjendtligheden overfor politiske udgrupper er ca. 5 skalapoint større i kontrolgruppen sammenlignet med stimuligruppen. Treatmentteksten medfører altså, at respondenterne bliver mere venligt stemte over for deres politiske modstandere. Dette er i overensstemmelse med forventningen i hypotese 1 om, at øget genetisk attribution vil medføre mindre affektiv polarisering. Forskellen på treatment- og kontrolgruppens grad af affektiv polarisering er dog ikke statistisk signifikant (p=0,063), hvorfor der er usikkerhed forbundet med resultatet.

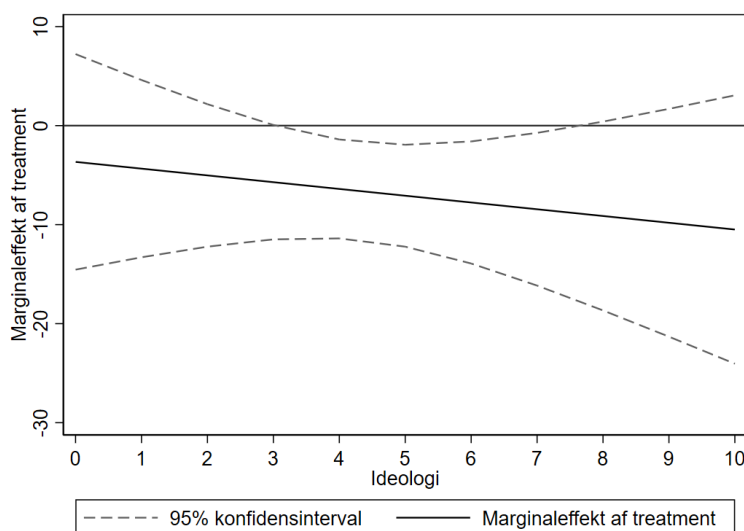
4.2.2 Hypotese 2: interaktionssammenhæng

Ifølge hypotese 2 skulle vi forvente, at sammenhængen mellem genetisk attribution og affektiv polarisering er stærkere blandt venstreorienterede individer. Denne hypotese testes i det følgende afsnit.

Model II i tabel 2 viser, at interaktionsleddet er negativt. Dette betyder, at jo mere højreorienteret respondenter er, jo større er den negative effekt af treatment på graden af affektiv polarisering.

Interaktionsleddets retning viser altså, at den negative sammenhæng mod forventning er størst blandt højreorienterede individer. Af tabel 2 fremgår det, at den forudsagte grad af affektiv polarisering falder med $-0,683$, dvs. knap 1 skalapoint, når ideologivariablen stiger med 1 skalapoint, og respondenter dermed bliver mere højreorienteret. Hvis man rykker hele skalaen og derved går fra meget venstreorienteret (0) til meget højreorienteret (10), bliver effekten at have læst treatment på graden af affektiv polarisering $-7,513$ skalapoint mere negativ. Dog er interaktionen mellem treatment og ideologi insignifikant ($p=0,55$), hvilket især skyldes min lille stikprøve, som medfører at der blandt nogle af svarkategorierne kun er få respondenter. Der er især en underrepræsentation af meget højreorienterede individer. Jeg kan derfor igen kun udtale mig om interaktionen med stor usikkerhed.

Figur 3: Den marginale effekt af treatment

Note: $N=283$. 0 angiver "meget venstreorienteret", mens 10 angiver "meget højreorienteret"

Figur 3 illustrerer de marginale effekter for respondenter med forskellig ideologi. Til venstre ses sammenhængen for de mest venstreorienterede respondenter, mens sammenhængen for de mest højreorienterede ses til højre. Af figuren fremgår det, at den marginale effekt af at have læst treatment på graden af affektiv polarisering er lidt under 10 procentpoint større blandt de mest højreorienterede respondenter sammenlignet med de mest venstreorienterede respondenter. Det viser altså, at effekten af at have modtaget treatment stiger med øget højreorientering. Konfidensintervallerne overlapper dog 0-linjen, hvilket understøtter, at der ikke er tale om en statistisk signifikant interaktionssammenhæng.

Opsummerende finder jeg altså nogen støtte til hypotese 1, da graden af affektiv polarisering er lavest blandt respondenter i stimuligruppen. Dette indikerer altså, at øget genetisk attribution kan lede til mindre fjendtlighed mellem politiske grupper. Forskellen på treatment- og kontrolgruppen er dog ikke statistisk signifikant. Der er ikke støtte til hypotese 2, da jeg mod forventning observerer, at sammenhængen mellem genetisk attribution og affektiv polarisering er stærkest blandt de højreorienterede respondenter. Interaktionsleddet var dog med en p-værdi på 0,55 ikke signifikant og er således forbundet med stor usikkerhed.

4.3 Robusthedsanalyse

Jeg fandt ikke den forventede sammenhæng mellem genetisk attribution og affektiv polarisering i ovenstående del af analysen. Dette kan skyldes variation i, hvor længe respondenterne har brugt på at læse treatmentteksten. Jeg vil i dette afsnit foretage en robusthedstest med henblik på at undersøge, hvorvidt treatmentteksten har den forventede effekt for de af respondenterne, der har brugt længst tid på at læse treatmentteksten. Dette gør jeg som før beskrevet ved at frasortere respondenter, der bruger under 25 sekunder på at læse treatmentteksten.

Tabel 3: Robusthedstest

	Model I	Model II
Treatment	-5,798*(2,617)	-5,448 (5,708)
Ideologi		1,643 (0,859)
Treatment x ideologi		-0,588 (1,230)
Kontrol	NEJ	JA
Konstant	17,979 ***(1,833)	-1,962 (9,465)
N	256	241
R ²	0,019	0,079

Note: Robuste standardfejl i parentes. *p<0,05, **p<0,01, ***p<0,001. Kontrol for køn, alder og uddannelsesniveau

Tabel 3 viser resultatet af robusthedstesten. Her ses det, at koefficienten i Model I bliver -5,8 og tilmed bliver statistisk signifikant (p=0,028). Ved at frasortere de respondenter, der brugte kortest tid på at læse treatmentteksten, bliver effekten af treatment derfor lidt over 1 skalapointpoint større end i tabel 2, og p-værdien går fra 0,063 til 0,028. Robusthedstesten viser altså støtte til hypotese 1 og forventningen om, at genetisk attribution leder til mindre affektiv polarisering. Model II i tabel 3 viser igen interaktionsleddets betydning. Her observeres det igen, at interaktionsleddet mod forventningen i hypotese 2 er negativt. Dette er dog fortsat insignifikant (p=0,633), hvilket igen hænger sammen

med den lille stikprøvestørrelse. Resultatet viser fortsat, at sammenhængen mellem genetisk attribution og affektiv polarisering stiger med øget højreorientering, men resultatet er fortsat forbundet med stor usikkerhed.

Opsummerende forbliver både koefficienten i model I og interaktionsleddet i model II negative, når respondenterne, der har brugt kortest tid på at læse treatment, frasorteres. Interaktionsleddet er dog fortsat insignifikant grundet den lille stikprøve.

4.4 Sammenfatning

Opsummerende finder analysen nogen støtte til hypotese 1, da der er en negativ sammenhæng mellem at have modtaget treatment og affektiv polarisering. Sammenhængen stiger og bliver tilmed statistisk signifikant ved en robusthedsanalyse med frasortering af respondenterne, der brugte under 25 sekunder på at læse treatment. Koefficienten var indledningsvis -4,7 og effekten øgedes med en koefficient på -5,8 i robusthedstesten. Overordnet indikerer analysen altså, at information om sammenhængen mellem gener og ideologi kan være med til at øge borgeres grad af genetisk attribution og derved medføre mindre affektiv polarisering. Denne slags information kan derfor lede til mindre fjendtlighed mellem politiske grupper.

Jeg fandt ingen støtte til hypotese 2, som forventede at sammenhængen ville være størst blandt venstreorienterede. Dette skyldes til dels, at interaktionsleddet var insignifikant, og at dette derudover var negativt. Dette går imod hypotesens forventning om, at sammenhængen mellem genetisk attribution og affektiv polarisering er lavere blandt højreorienterede individer. Jeg finder nemlig, at den marginale effekt af at have læst treatment på graden af affektiv polarisering er størst blandt højreorienterede individer.

5 Diskussion

Jeg vil nu indledningsvis diskutere mulige forklaringer på, at jeg ikke finder den forventede signifikante sammenhæng mellem genetisk attribution og affektiv polarisering i den første del af analysen. Her vil jeg blandt andet komme ind på mulige udfordringer og ulemper ved den anvendte treatmenttekst og social desirability bias. Dernæst vil jeg fremsætte alternative forklaringer på, at interaktionsleddet viser noget andet end jeg forventede.

5.1 Lavintensiv intervention og en urealistisk situation

Analysen viste først det forventede resultat, da jeg frasorterede en række af respondenterne i treatmentgruppen. Jeg observerede altså først, at øget genetisk attribution ledte til signifikant mindre

affektiv polarisering efter jeg fjernede de respondenter, der brugte 25 sekunder eller derunder på at læse treatmentteksten. Retningen på koefficienten var både negativ i første del af analysen og i den efterfølgende robusthedstest. Dette tyder på, at der er en effekt af en større opfattet sammenhæng mellem gener og ideologi på graden af affektiv polarisering. Den indledningsvist insignifikante sammenhæng kan skyldes, at interventionen i surveyeksperimenter er lavintensiv (Blom-Hansen og Seritzlew, 2014: 17). Det er derfor begrænset, hvor meget mit spørgeskema har kunnet påvirke respondenterne i stimuligruppen. Dette betyder, at jeg ikke kan udelukke, at der er en effekt af en øget grad af genetisk attribution på trods af analysens indledningsvist insignifikante resultat.

Jeg anslår, at det har taget 5-10 minutter at besvare spørgeskemaet. Det bidrager til, at der er tale om en lavintensiv intervention. Interventionen forsøger at påvirke konsekvensen af partitilhørsforhold, altså affektiv polarisering. Partitilknytning kan siges at være en identitet man socialiseres til i barndommen, og som derefter er relativt stabil (Campbell et al., 1960). Denne identitet former som førnævnt, hvem individer anser som deres ind- og udgruppe og påvirker følelserne overfor disse grupper (Iyengar, 2019). Da gruppetilhørsforholdet derfor er dybt indlejret i individet, vil det også være svært at ændre vurderingen af hhv. politiske med- og modspillere gennem et spørgeskema, der varer et begrænset antal minutter. Derfor vurderer jeg også, at det er interessant, at jeg ved at præsentere respondenterne for en kort artikel om sammenhængen mellem gener og ideologi faktisk er i stand til at gøre afstanden mellem vurderingen af den politiske ind- og udgruppe mellem 4-6 skalapoint mindre. I den virkelige verden vil individer løbende kunne præsenteres for information om genernes betydning over længere tidsperioder, hvilket øger chancen for at påvirke graden af genetisk attribution yderligere og derved ændre de dybtliggende konsekvenser af opdelingen i politisk ind- og udgruppe. Den negative koefficient antyder altså, at Hibbing, Smith og Alford (2014) muligvis har ret i, at en forståelse for politiske prædispositioner kan lede til mere tolerance og forståelse i den politiske arena.

5.2 Lav generaliserbarhed og social desirability bias

Mit resultats betydning for interaktionen mellem politiske grupper i Danmark afhænger af, hvorvidt jeg kan generalisere det til den samlede befolkning. Det begrænser undersøgelsens generaliserbarhed, at det ikke er en naturligt forekommende situation at skulle vurdere politiske grupper på en skala fra 0 til 100. Derfor kan undersøgelsen siges at have en lav økologisk validitet (Andersen, Hansen og Klemmensen, 2012: 106). I den virkelige verden konfronteres mennesker formodentligt med holdningen til deres politiske modstandere i andre slags sammenhænge. Det kan f.eks. være i familien, nabolaget eller i forbindelse med tildeling af legater (Iyengar, 2019; Hjort, Sønderskov og Dinesen.,

2019; Hansen og Brink, 2019). I disse situationer er sandsynligheden for, at fjendtlighed og diskrimination forekommer, formodentligt større. Det skyldes, at individer ikke føler, at deres adfærd bliver målt på samme måde som ved besvarelsen af et spørgeskema.

I min undersøgelse har alle respondenter været bevidste om, at deres svar indgik i en undersøgelse. Dette kan øge sandsynligheden for, at respondenterne afgiver socialt acceptable svar pga. social desirability bias (Hjort, Sønderskov og Dinesen, 2019: 33). Da der kan være en norm mod at udtrykke meget negative holdninger mod politiske grupper, kan det derfor være, at individer underrapporterer deres fjendtlighed overfor politiske modstandere. Et argument imod dette er dog, at det kan være mere legitimt at have negative følelser overfor politiske modstandere end overfor andre samfundsmæssige grupper (Ibid.). Under alle omstændigheder kunne det på grund af denne problemstilling i fremtidige undersøgelser være interessant at afdække, hvordan information om sammenhængen mellem gener og ideologi påvirker individer under forhold, hvor man forsøger at minimere graden af social desirability bias. Ydermere kunne det være interessant at undersøge, hvordan graden af genetisk attribution påvirker andre manifestationer af affektiv polarisering, såsom social distance.

5.3 Interaktionsleddet

Analysen viste modsat forventningen i hypotese 2 et negativt interaktionsled. Dette betyder, at den negative sammenhæng mellem genetisk attribution og graden af affektiv polarisering var stærkest blandt de mest højreorienterede respondenter. Dette forhold kan for det første skyldes den begrænsede størrelse på min stikprøve. Denne betyder bl.a., at jeg har meget få respondenter, der har angivet at de var ”meget højreorienterede”. Dette er en udfordring ift. at generalisere mine resultater til denne gruppe. Desuden betyder dette forhold, at få observationer muligvis trækker en stor del af den negative interaktionssammenhæng. Dog vil jeg alligevel diskutere alternative teorier, der kan forklare den stærkere sammenhæng blandt de mest højreorienterede.

Schneider, Smith og Hibbing (2018) finder som førnævnt, at graden af genetisk attribution er højest blandt liberale. Derfor forventede jeg, at danske venstreorienterede i højere grad ville være tilbøjelige til at tro på information om sammenhængen mellem gener og ideologi, og at de derfor også i højere grad ville lade sig påvirke af denne information. Dog findes der både teoretiske argumenter for og imod, at dette altid vil være tilfældet, hvilket jeg beskrev i teoriafsnittet (Schneider, Smith og Hibbing, 2018: 1023). Derfor kan mit resultat skyldes, at sammenhængen mellem ideologi og genetisk attribution er anderledes i Danmark end i USA.

Schneider, Smith og Hibbing (2018) beskriver, at holdningen til homoseksuelles rettigheder kan have stor betydning for graden af genetisk attribution blandt liberale. Det skyldes bl.a., at de i denne debat trækker på et argument om, at seksuel orientering er et medfødt træk, altså det såkaldte 'born that way'-argument. Således kan mit resultat i interaktionsanalysen blandt andet skyldes, at homoseksuelles rettigheder er et mere salient og omdiskuteret emne i USA end i Danmark, og at emnet derfor i højere grad påvirker graden af genetisk attribution i en amerikansk kontekst. At emnet er mere salient i USA skyldes bl.a., at homoseksuelle vielser har været lovlige i Danmark i 30 år. Desuden blev homoseksuelle ægteskaber ligestillet med heteroseksuelle ægteskaber i 2012 (Møller, 2019), hvor kun et parti, Dansk Folkeparti, stemte samlet imod (Holbøll, 2012). Selvom homoseksuelle vielser ligeledes blev lovlige i hele USA i 2015, støttede kun 37 pct. af Republikanere at give lige rettigheder på dette område og befolkningen var således stærkt splittet på emnet (nrp.org, 2016). Derfor vurderer jeg, at emnet er mere salient i en amerikansk kontekst, hvorfor det muligvis har større betydning for graden af genetisk attribution her. Omvendt afgøres danskeres grad af genetisk attribution muligvis i højere grad af hensyn til emner som ulighed, hvilket vil betyde at graden af genetisk attribution vil være størst blandt højreorienterede (Schneider, Smith og Hibbing, 2018: 1023). Dette kan forklare, hvorfor jeg ikke observerer den forventede interaktion. Hvis graden af genetisk attribution er størst blandt højreorienterede danskere, er der stor sandsynlighed for, at disse i højere grad tror på, og lader sig påvirke af, information om sammenhængen mellem gener og ideologi.

6 Konklusion

Denne opgave har haft til hensigt at afdække problemstillingen: *Hvordan påvirker borgeres opfattede sammenhæng mellem gener og ideologi graden af affektiv polarisering? Og varierer dette på tværs af politisk ideologi?* Teoriafsnittet illustrerede, at der er teoretiske og empiriske argumenter for og imod, at genetisk attribution skulle medføre en lavere grad af affektiv polarisering. Et centralt argument for er, at viden om prædispositioner kan øge forståelsen og tolerancen overfor politiske modstandere. Med udgangspunkt i dette argument formulerede jeg to hypoteser: 1) at øget genetisk attribution medfører mindre affektiv polarisering, og 2) at sammenhængen er stærkest blandt venstreorienterede individer.

I analysen testede jeg hypoteserne ved hjælp af et spørgeskemaeksperiment. Her fandt jeg en sammenhæng mellem at have læst en tekst om sammenhængen mellem gener og ideologi, der øgede graden af genetisk attribution, og en lavere grad af affektiv polarisering. Resultatet indikerer altså, at folk med en højere grad af genetisk attribution i gennemsnit bliver mere positivt stemte overfor deres

politiske modstandere. Analysens resultat var dog ikke signifikant, medmindre jeg frasorterede den del af treatmentgruppen, der brugte kortest tid på at læse treatmentteksten. Hverken med eller uden frasortering af respondenter fra treatmentgruppen fandt jeg støtte til min anden hypotese. Interaktionsleddet indikerede derimod, at sammenhængen mellem min uafhængige og afhængige variabel faktisk var stærkest blandt højreorienterede respondenter. Dette resultat er dog forbundet med en del usikkerhed pga. få meget højreorienterede respondenter og et insignifikant interaktionsled.

Det eksperimentelle design betød, at jeg havde mulighed for at manipulere respondenternes grad af genetisk attribution ved at bede dem læse en tekst om sammenhængen mellem gener og ideologi. Dette sikrede en høj grad af intern validitet i studiet. Opgavens generaliserbarhed udfordredes dog af, at stikprøven ikke var repræsentativ for den samlede danske befolkning og det begrænsede antal respondenter. Respondenterne i min undersøgelse var særligt karakteriseret ved et højere uddannelsesniveau end den samlede danske befolkning, hvilket kan påvirke reaktionen på den tekst jeg præsenterede i spørgeskemaet. Desuden kan det at svare på et spørgeskema siges at være en kunstig situation, som ikke nødvendigvis realistisk viser, hvordan individer reagerer på politiske modstandere i den virkelige verden. Denne lave økologiske validitet udfordrede også undersøgelsens generaliserbarhed. Jeg diskuterede denne og andre udfordringer i opgavens diskussion, hvorefter jeg fremlagde mulige forklaringer på, at jeg ikke observerede den forventede interaktion mellem ideologi og genetisk attribution.

På trods af opgavens begrænsninger, er dens fund fortsat interessante. Resultatet af analysen understreger nemlig, at information om sammenhængen mellem gener og ideologi faktisk kan medføre mindre fjendtlighed mellem politiske grupper. Hvis vi ønsker at skabe en verden, hvor polarisering ikke i samme grad som i dag medfører diskrimination og social distance mellem politiske grupper, kan populærvidenskabelig journalistik og en øget viden om genernes indflydelse være en del af løsningen.

Samlet bidrager opgaven til en forståelse af, hvordan information om politiske prædispositioner kan påvirke forholdet mellem politiske grupper. Fremtidige studier kan i forlængelse af denne opgave undersøge, hvordan information om sammenhængen mellem gener og ideologi påvirker forskellige manifestationer af affektiv polarisering, og hvordan sammenhængen påvirkes, hvis social desirability bias minimeres.

7 Litteraturliste

Alford, John, Carolyn Funk og John Hibbing (2005). *Are political orientations genetically transmitted?* American Political Science Review 99: 153-167.

American National Election Studies (2021). *2020 Social Media Study*. Hjemmeside: <https://electionstudies.org/data-center/2020-social-media-study/> (Besøgt d. 21. maj 2021)

Andersen, Lotte Bøgh, Hansen, Kasper Møller og Robert Klemmensen (2012) *Metoder i Statskundskab* 2. udgave. Hans Reitzels Forlag.

Angrist, J. D. og Pischke, J. S. (2014). *Mastering 'metrics: The path from cause to effect*. Princeton University Press: 1-33.

Blom-Hansen, Jens og Søren Serritzlew (2014). *Endogenitet og eksperimenter – forskningsdesignet som løsning*. Politica 46 (1): 5-23.

Campbell, Angus, Philip E. Converse, Warren E. Miller og Donald E. Stokes (1960). *The American Voter*. Chicago, IL: University of Chicago Press: 120-136.

Danmarks Statistik (2021). *Befolkning og valg*. Statistikbanken. Hjemmeside: <https://www.statistikbanken.dk/statbank5a/SelectTable/Omrade0.asp?SubjectCode=02&Show-News=OFF&PLanguage=0> (Besøgt d. 20. maj 2021)

Haider-Markel, Donald P. og Mark R. Joslyn. 2008. *Beliefs about the Origins of Homosexuality and Support for Gay Rights*. Public Opinion Quarterly 72 (2): 291–310.

Hansen, Kasper Møller og Rune Stubager (2016). *Den Danske Valgundersøgelse 2015*. Københavns Universitet.

Hansen, Tanja F. og Laura Kudsk Brink (2019). *Eksisterer der et partipolitisk "os og dem"?* Et surveyeksperimentelt studie af affektiv polarisering i Danmark. Økonomi og Politik 3,

Djøf Forlag. Link: https://www.djoef-forlag.dk/openaccess/oep/files/2019/3_2019/3_2019_3.pdf
(Besøgt d. 31. maj 2021)

Hatemi, Peter K., Sarah E. Medland, Robert Klemmensen, Sven Oskarsson, Levente Littvay, Christopher T. Dawes, Brad Verhulst, Rose McDermott, Asbjørn Sonne Nørgaard, Casey A. Klofstad, Kaare Christensen, Magnus Johannesson, Patrik K. E. Magnusson, Lindon J. Eaves og Nicholas G. Martin (2014). *Genetic Influences on Political Ideologies: Twin Analyses of 19 Measures of Political Ideologies from Five Democracies and Genome-Wide Findings from Three Populations*. *Behaviour Genetics* 44 (3): 282-294.

Herlufsen, Kristian (2011). *Test dig selv: Hvor hurtigt læser du?* Samvirke.dk (Udgivet d. 29. september 2011). Hjemmeside:
<https://samvirke.dk/artikler/test-dig-selv-hvor-hurtigt-laeser-du> (Besøgt d. 26. maj 2021)

Hibbing, John R., Smith, Kevin B. og Alford, John R. (2013). *Predisposed – Liberals, Conservatives and the Biology of Political Differences*. Routledge.

Hjorth, Frederik, Kim Mannemar Sønderskov og Peter Thisted Dinesen (2019). *Affektiv Polarisering i Danmark: Et Listeesperiment om Social Distance til Politiske Modstandere*. Økonomi og Politik #3, Djøf Forlag. Link: https://www.djoef-forlag.dk/openaccess/oep/files/2019/3_2019/3_2019_4.pdf
(Besøgt d. 31. maj 2021)

Hoffman, Thomas (2013). *Gener har stor indflydelse på, hvor du sætter dit kryds*. Videnskab.dk (Udgivet 5. november 2013). <http://videnskab.dk/kultur-samfund/gener-har-stor-indflydelse-pa-hvor-du-saetter-dit-kryds> (Besøgt d. 21. maj)

Holbøll, Pernille (2012). *Homovielser vedtaget: Sådan stemte de*. DR.dk (Udgivet d. 7. juni 2012). Hjemmeside:
<https://www.dr.dk/nyheder/indland/homovielser-vedtaget-saadan-stemte-de> (Besøgt d. 20. maj 2021)

Jost, John T., Brian A. Nosek, og Samuel D. Gosling (2008). *Ideology – Its Resurgence in Social, Personality, and Political Psychology*. *Perspectives on Psychological Science* 3(2): 126-136.

Metodeguiden (2020). *Ekstern validitet*. Aarhus Universitet. Hjemmeside:

<https://www.metodeguiden.au.dk/ekstern-validitet/> (Besøgt d. 21. maj)

Mullinix, Kevin J, Thomas J Leeper, James N Druckman og Jeremy Freese (2015). *The Generalizability of Survey Experiments*. Journal of experimental political science Vol.2 (2):109-13

Møller, Nynne Hein (2019). *30 år siden de første homoseksuelle blev viet: Jubilæum fejres i dag*. DR.dk (Udgivet d. 16. august 2019). Hjemmeside:

<https://www.dr.dk/nyheder/indland/30-aar-siden-de-foerste-homoseksuelle-blev-viet-jubilaem-fejres-i-dag> (Besøgt d. 20. maj 2021)

NPR.org (2015). *Supreme Court Declares Same-Sex Marriage Legal In All 50 States*. NPR.org (Udgivet d. 26. Juni 2015). Hjemmeside:

<https://www.npr.org/sections/thetwo-way/2015/06/26/417717613/supreme-court-rules-all-states-must-allow-same-sex-marriages?t=1621503826174> (Besøgt d. 20. maj 2021)

Pew Research Center (2016). *Feelings about partisans and the parties* (Udgivet d. 22. Juni 2016). Hjemmeside:

<https://www.pewresearch.org/politics/2016/06/22/1-feelings-about-partisans-and-the-parties/> (Besøgt d. 21. maj 2021)

Schneider, Stephen P., Kevin B. Smith og John R. Hibbing. (2018). *Genetic Attributions: Sign of Intolerance or Acceptance?* Journal of Politics, 80(3): 1023-1027.

Stubager, Rune, Kasper Møller Hansen, Kristoffer Callesen, Andreas Leed og Christine Enevoldsen (2016). *Danske vælgere 1971-2015 - En oversigt over udviklingen i vælgernes holdninger mv.* 3. udgave. Hjemmeside:

<https://www.valgprojektet.dk/files/Danske%20v%C3%A6lgere%201971-2015%2007.06.2016.pdf> (Besøgt d. 20. maj 2021)

Suhay, Elizabeth, Mark J. Brandt og Travis Proulx (2016). *Lay Belief in Biopolitics and Political Prejudice*. *Social Psychological and Personality Science*, 8(2): 173-182.

Uddannelses- og forskningsministeriet (2020). *Videnskab.dk* (Udgivet d. 20. juli 2020). Hjemmeside: <https://ufm.dk/forskning-og-innovation/forskningsformidling/videnskab.dk> (Besøgt d. 21. maj 2021)